

ԵՐԻԱՌԻ ԱՎՈՅՔ

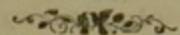
Համանցուազ, իրիկուսէ
Ազրիւթերու, ծառերու
Ու դարձող զուր հեռու
Բոնճներուն այծենուն

Ենչպէս եւզը զաշնալուր,
Մաւալիլ ու հրիմայու
Ու, անձաւները անել,
Ճեր, լեցը եւ ձայնիս տն' ւր :

Զեփիւռին ու մուրին նև,
Թաւշափափուկ անոնց պէս,
Խնկոյ անհն արսնէս

Ու վայշիայող զաղենապէս,
Անցնող անհն զաշներ՝
Ո՞վ Ճեր, երգերը ըսկ :

Վ. ՏԻՐԱՆԵԱՆ

«ՊԱՏՍԱԳԻՒՐ ՀԱՅՈՅ»

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵՍՈՒ Ա. Ա. Ա. Ի.

Հետեւեալ յայտարարութիւնը զոր պ. Մալխանոնց լրկած է հայ մատուցին, կը հաստատէ վերջնապէս թէ հայ պատմագրիներուքնական հրատարակութեան գեղեցիկ ծրադիրը, որուն իրականացումը ցանկացած էինք անոնական մարմնաւորութիւն, հակառակ անբիմաստ, կամ աւելի ճիշտ, իմաստակ խծրծանքներուն որով պ. Անարոնեան ջանացած էր արգելք հանդիսանալ այդ ամէն տեսակէտով օգտակար եւ կարեւոր ձեռնարկին յաջողման : Պ. Անարոնեան յայտարարած էր «Մշակ» ի մէջ հըրատարակած իր մէկ ապչեցոց ցիշ յօդուածովը թէ հին պատմագիրներու զործեր հրատարակեւու համար խոչոր դումար մը ծախսելը, իզուր մսինել էր այդ զումորը, եւ թէ Մեսրոպի յիշատակը տօնելու եւ սիրանզամայն այդ զումարը լաւագոյն կ բարով զօրծածելու համար հարկաւոր էր արդի կեանքով զբաղող, այժմէւ թիւն ունեցող զործեր հրատարակեւ . ասի սխալ էր ամէն տեսակէտով : մեր պատմագիրներուն զործերը, որքան ալ հին բլլան, միշտ այժմէւ թիւն ունին մեզի համար . մեր անցեալ պատմութեան ծանօթացմամբն է ք մեր ներկան կազմուեցաւ ու անոր հետզետէ աւելի լուրջ ուստի մեասիրութեամբն է որ մեր պագագան պիտի շինուի : Որքան մեր երեկը լաւ ձանչնանք, այնքան լաւ պիտի կարենանք կառուցանել մար վազը : Պ. Մալխանոնցի ծրադիրը կը ձգտէր մեր անցեալը պատկերա-

ցրնող պատմական յիշատակարսն աներօւն խընամու տպադրութիւն մը տալ վերջապէտ աւարագանչիւրին ընկերացնալով լուսաբանով, վերլուծով, մնկնող ուստի մեասիրութիւն մը . ու եւ է Հայ ու բիշ բան պէտք չէր որ ըներ այս պիտի ծրագրին մը հանգեց բաց ի զայն ծափահարելէ եւ անոր յաջողմանն աջակցելէ . անոնք իսկ որ, պ. Անարոնեանի պէս, կը նախընտրեն — եւ այդ նախընտրութիւնը հասկանալի է — զուտ այժմէտական զրականութեան զարգացումը, կրնան այդ ճիւղին հետզետէ աւելի լայն մշակման համար յզանալ «ուրիշ» ծրադիրներ, ասոնարկել «ուրիշ» հրատարակութեանց շարքեր, առանց Մալխանոնի մը յդացած ինքնին շատ գոտակար եւ զեղեցիկ ծրագրին իրականացումը խափանել ձգտելու : Եաւս ուրախ ենք տեսնելով որ պ. Մալխանոն(1) ունեցած է հարկաւոր կորովն ու հաստատամառ թիւնը՝ ամէն արգելք, ամէն խծրծանք ուսնակոխ ընհլով իր ծրագրին իրականացման գործը անյոզդող յառաջ տանելու : Այն բանասէրները որոնց աջակցութիւնը ապահոված է պ. Մալխանոն, եւ որոնց միացած կը փափաքէինք տեսնել Հ. Տաշեանը, Հ. Ա. Պարոնեանը եւ պ. Մեյեն ու Փառնակը, — ամէն ձեռնհասութիւն ունին այդ մեծ ու գժուար ծրագիրն յաջողապէս իրադրելու համար, կը շնորհաւորենք պ. Մալխանոնը եւ կը մաղթենք որ լիովին ի գլուխ հանէ զործը զործը ձեռնարկած է :

1. Ի յիշատակ Հայոց Գրերի Գիւտի 1500-ամեակին, որ լրանալու է 1904 թուին, մենք ձեռնարկում ենք հրատարակելու Հայոց հին պատմագիրների լիակատար ժողովածուն՝ «Պատմագիրք Հայոց» ընդհանուր վերջնաւոր կարգի համար (Պատմագիրք Հայոց գրերի հնարողի, Ա. Մեսրոպի ԱՎԱԾԹՈՑԻ Անոնեան :

2. Պատմագիրքը բովանդակելու է հետեւեալ հայ պատմագիրների լիակատար բնագիրները՝ ժամանակագրական կարգով : — Կորիւն, Ազաթանգելոս, Փաւստոս, Եղիշէ, Ղաղար Փարպեցի, Մովսէս Խորենացի, Սեբէսոս, Յովհանն Մամիկոնեան (Զենոք Գլակ), Ղեւոնդ երէց, Թովմայ Արծրունի, Յովհաննէս կաթողիկոս, Ուխտանէս, Մեսրոպ երէց, Ստեփանոս Ասողիկ, Արխատակէս Լաստիվերացի, Ներսէս Շնորհաւլի (Ողբ Եղիսիոյ), Կիրակոս

(1) «Մշակ» ի մէջ պ. Մալխանոնի հրատարակած առաջին յօդուած՝ յայտարարարութենէն մենք այնպէս չես տեսնուած էինք թէ այս պալափարեն յշացողը «Մշակ» ի մարդու պատմագիրն այլանմարն է, այժմ կը ճշգուի թէ դաղափարեն յդացողը պ. Մալխանոն է եղեր. տան ուսւած պ. Մալխանոնին համար :